

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Fanniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM

O' quid coniuge dulcius uenusta?
 Aut quid carius optimo marito?
 Quales sunt Miniatus, & Cicella.
 Sed ne te nimium morer libelle,
 Festina Miniatum adire nostrum,
 Qui te tam facili uidebit ore,
 Ut post millia basiationum,
 Dignum tefaciat sinu Cicellæ.
 Hanc tu malueris libelle sedem
 Quam si scrinia Regis ampla dentur.

AD FANNIAM.

c Andidior niuea Veneris mea Fānia planta es
 Et Charitum tenero lactea crure magis,
 Auroræ prælata coma, prælata nitore.
 Hebe munditijs cesserit ipsa tuis.
 Cesserit aspectu Lède, Hermionéq; papillis,
 Flora genis, cedat Tyndari's ore tibi,
 Nigrâq; formoso furata es lumina Amori,
 Et per te cæcus dicitur ille puer.
 Naiadum illecebris cum sis lasciuior, & sit
 Vsq; comes dictis gratia blanda tuis.
 Ambrosia hinc teneris stillat tibi roscida labris,
 Ambrosia hinc roseo spirat ab ore tibi.
 Huius in amplexus superi properate. sed ipse
 Præueniam, nec tu bella puella neges.
 Magna peti fateor, uerum mihi magna petenti
 Contingat niueo pectore posse frui.
 O' mihi si liceat partes iractare latentis.
 Cedite Di, hac uincam conditione deos.

O' bona non tractanda homini. bona digna rapina
 Coelicolum. superis o' bona digna locis.
 Deficio, gelidis suffundite tempora lymphis,
 O' desiderij lenta cupido mei.

Carmen nocturnum ad fores puellae.

s Ic mihi crudeles isti placentur ocelli
 Qui me luminibus surripuere suis.
 Ut nulla è cunctis æque formosa puella est,
 Nec quæ sit misero tantum adamata mihi,
 Nil formæ natura tuæ, nil cura negauit,
 Vna supercilij si tibi dempta nota.
 Nam quamuis molli semper sis dedita amorij,
 Nulla proterua magis, nulla benigna minus
 Cum tibi sint placidi mores, sint mitia corda,
 Nulla benigna minus, difficilisq; magis.
 Nam quid dura tuum sic me contemnis amantem?
 Neglectumq; tuas despicias ante fores?
 Ipsa fugat primas nox intempesta tenebras
 Nulla tamen nostro mota dolore uenis.
 Frigida sæuit hyems, immitis & ingruit aer,
 Exclusum pateris me tamen esse foris.
 Fannia solue fores, mea Fannia, Fannia quæso
 Solue fores, quæso Fannia solue fores.
 Et me quem gelidus Boreas contraxit & humber,
 In tepido foueas dulcis amica sinu.
 Quod rogo, nec magnū est, et amor sibi mutua poscit
 Mutuaq; amplexus gaudia poscit hyems.
 At tu quæ domine seruas dilecta cubile.
 Me miserum, dormis scita Lepilli diu.